

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 43769-10-12 עמית נ' הנביאים אחד שתיים בע"מ ואח'

בפני כב' הרשם בכיר אדי לכנר

תובע צח עמית

נגד

נתבעים

1. הנביאים אחד שתיים בע"מ
2. יובל כליב
3. רועי ידידיה
4. ירמיהו 54 בע"מ

מיני-רציו:

* ביהמ"ש קבע כי על הנתבעים לפצות את התובע בגין כך שהשומר במועדון השתמש כלפיו בביטויים פוגעניים, משפילים ומעליבים. נפסק כי הבסיס המשפטי לחיוב הנתבעים בפיצוי נמצא בחוק למניעת הטרדה מינית, ובחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

* נזיקין – עוולות – הטרדה מינית

* משפט חוקתי – חוקי יסוד – חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו

* משפט חוקתי – זכויות הפרט – חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו

תביעה בגין הפליה בכניסה למועדון של הנתבעים והתנהגות בלתי הולמת ומשפילה של שומר המועדון כלפי התובע.

בית המשפט לתביעות קטנות פסק כי:

ביהמ"ש לא שוכנע כי הנתבעת נוהגת לעשות סלקציה בכניסה למועדון. לא הובאה כל ראיה לכך ואף החבר של התובע, אשר גם עליו נאסרה הכניסה, לא התייצב להעיד. עדות הנתבעים לא נסתרה ולא הובאו ראיות נוספות על מנת לתמוך בעדות התובע, ולכן אין להעדיף את גרסת התובע על פני גרסת הנתבעים.

לעניין העילה הנוספת של התביעה, ביהמ"ש סבור כי התנהגות השומר, הקללות שהשומר אמר כגון "הומו", " מזדיין" ו"קוף", כפי שניתן לראות בסרט שצולם, אינם מתקבלים על הדעת. גם אם התובע הקניט את השומר ושם לו מצלמה מול הפנים אין הדעת סובלת ששומר במועדון יקלל ויאיים על התובע וישתמש בביטויים פוגעניים, משפילים ומעליבים.

הבסיס המשפטי לחיוב הנתבעים בפיצוי נמצא בשתי הוראות חיקוק כדלקמן: האחת, הינה סעיף 3(5) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשמ"ח-1998. סעיף זה מגדיר, בין היתר, הטרדה מינית כהתייחסות מבזה

או משפילה המופנית לאדם ביחס למינו או למינותו, לרבות נטייתו המינית. הוראת החוק הנוספת הינה חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

כבר נפסק שיש להחיל את הזכויות המוגנות בחוק היסוד גם במשפט הפרטי באמצעות פקודת הנזיקין – הפרת חובה חקוקה. לצד שמירה על זכויות האדם וכבודו, ביהמ"ש שם לו למטרה לפעול למיגור התופעה של התעמרות והתעללות, ולכן על בית המשפט לגלות אפס סבלנות לביטויים מהסוג הזה ובמיוחד לקללה "הומו" שהיא מנציחה דעה קדומה ופוגעת בנו כחברה. מאחר והדברים נאמרו על ידי הנתבע 3 במסגרת עבודתו בהיותו שומר המועדון, הרי שעל כל הנתבעים לפצות את התובע בגין ההשפלה והביזוי.

פסק דין

עילת התביעה הינה הפליה בכניסה למועדון של הנתבעות והתנהגות בלתי הולמת ומשפילה של שומר המועדון כלפי התובע.

התובע הגיע עם חברו לאירוע ולטענתו לא ניתנה לו אפשרות להיכנס מאחר והוא שחום עור וגר ביד אליהו.

במקביל השומר במועדון אפשר כניסה של בנות ושל אנשים אחרים מבלי ששאל אותם האם הם מוזמנים ל.

לטענת השומר נתבע מס' 3 הוא מכיר את האנשים שהוזמנו לאירוע ויש לו רשימת מוזמנים .

הנתבע מס' 2 העיד כי אינו עושה כל סלקציה בכניסה למועדון למעט בעניין הגיל וכי מספר המקומות במועדון מוגבל ובאותו ערב היו מוזמנים בלבד ולא היה מקום וכי נאמר לתובע להגיע מאוחר יותר.

לאחר ששמעתי את העדים לא השתכנעתי כי הנתבעת נוהגת לעשות סלקציה בכניסה למועדון . לא הובאה בפני כל ראיה לכך ואף החבר של התובע , רונן , אשר גם לא נאסרה הכניסה לא התייצב להעיד .

גם עדות הנתבעים לא נסתרה ולא הובאו ראיות נוספות על מנת לתמוך בעדות התובע ולכן אין בידי להעדיף את גרסת התובע על פני גרסת הנתבעים .

לעניין העילה הנוספת של התביעה , דעתי היא כי התנהגות השומר, הקללות שהשומר אמר כגון "הומו" , " מזדיין" ו "קוף" כפי שניתן לראות בסרט שצולם אינם מתקבלים על הדעת.

גם אם התובע הקניט את השומר ושם לו מצלמה מול הפנים אין הדעת סובלת ששומר במועדון יקלל ויאיים על התובע וישתמש בביטויים פוגעניים, משפילים ומעליבים.

אדם לא אמור להגיע למקום ציבורי כמו מועדון קולנוע או מסעדה ולפגוש שומר שמתמש בביטויים פוגעניים ומשפילים מול אנשים אחרים.

ביטויים כגון "הומו" ומזדיין" אף מהווים הטרדה מינית של התובע שכן מדובר בהשפלה או ביזוי של אדם בשל מינו או נטייתו המינית ואף מזכים את התובע בפיצוי ללא הוכחת נזק.

הבסיס המשפטי לחיוב הנתבעים בפיצוי נמצא בשתי הוראות חיקוק כדלקמן: האחת, הינה סעיף 3 (5) [לחוק למניעת הטרדה מינית](#), התשמ"ח-1998. סעיף זה מגדיר, בין היתר, הטרדה מינית כ- התייחסות מבזה או משפילה המופנית לאדם ביחס למינו או למיניותו, לרבות נטייתו המינית.

[החוק למניעת הטרדה מינית](#) קובע פיצוי ללא הוכחת נזק בסך 50,000 ₪.

הוראת החוק הנוספת הינה חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. בסעיף 2 לחוק היסוד נקבע כי: "אין פוגעים בכבודו של אדם באשר הוא אדם" (סעיף 2) וכי "כל אדם זכאי להגנה... על כבודו" (סעיף 4). כבר נפסק שיש להחיל את הזכויות המוגנות בחוק היסוד גם במשפט הפרטי באמצעות [פקודת הנזיקין](#) – הפרת חובה חקוקה.

לצד שמירה על זכויות האדם וכבודו, ביהמ"ש שם לו למטרה לפעול למיגור התופעה של התעמרות והתעללות ולכן על בית המשפט לגלות אפס סבלנות לביטויים מהסוג הזה ובמיוחד ל קללה "הומו" שהיא מנציחה דעה קדומה ופוגעת בנו כחברה.

מאחר והדברים נאמרו על ידי הנתבע מס' 3 במסגרת עבודתו בהיותו שומר המועדון הרי דעתי היא כי על כל הנתבעים לפצות את התובע בגין ההשפלה והביזוי.

התרשמתי שהתובע נפגע מהדברים ואף נאלץ להתקשר למשטרה מחשש לשלמות גופו.

לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בכל הראיות אני מחייב את הנתבעים לשלם לתובע סך של 5,000 ₪ בתוך 30 יום.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום.

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ג, 08 מאי 2013, בהעדר הצדדים.

בכיר אדי לכנר 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)